

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชวาม่วงเจ็ดต้น เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์
สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล

Development of Learning Management Using Storyline Technique
Integrated with Local Wisdom on the Subject of Woven Fabrics
of Muang Chet Ton People to Promote Creative Skills for
Small Schools in Remote Areas

นงลักษณ์ ใจฉลาด, นันทนัชชา พวงศรี, นพรัตน์ เจริญศิลป์, ธนันทน์ เจริญศิลป์
และภาวิดา มหาวงค์

Nongluck Jaichalad, Nantanutch Phuangsri, Nopparat Charoensil,
Thananun Charoensil and Paida Mahawong
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University
Corresponding Author, E-mail: nongluckj63@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ประถมศึกษาตอนปลายก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์หลัง
ได้รับการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
ที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว
ชวาม่วงเจ็ดต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 16 คน โรงเรียนบ้านน้ำลาดสามัคคี ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 สัปดาห์
เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอ ร้อยเรื่องราว ชวาม่วงเจ็ดต้น 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง ผ้าทอจำนวน 20 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ 4) แบบ
วัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายก่อนเรียนและ
หลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ได้รับบทความ: 3 มิถุนายน 2568; แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 30 มิถุนายน 2568

Received: June 3, 2025; Revised: June 27, 2025; Accepted: June 30, 2025

2. ทักษะความคิดสร้างสรรค์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline, ทักษะความคิดสร้างสรรค์, โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare the learning achievement of upper primary school students before and after the learning activities, 2) to assess creative thinking skills after participating in the instructional process, and 3) to study the satisfaction of upper primary school students toward the use of the storyline technique integrated with local wisdom on the topic “Woven Fabrics with hundreds of stories of Muang Chet Tonian” The sample group consisted of 16 upper primary school students from three classrooms at Ban Nam Lat Samakkhi School in the first semester of the 2024 academic year, selected through purposive sampling. The experimental period lasted for 12 weeks. The research instruments included: 1) A learning management plan using the Storyline technique integrated with local wisdom on the topic of woven cloth, 2) A 20-item learning achievement test, 3) A creative thinking skill assessment form, and 4) A 10-item student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research results found that:

1. The post-learning achievement scores were significantly higher than the pre-learning scores at the .05 level.

2. The students’ creative thinking skills were rated at the highest level overall.

3. The students’ satisfaction with the use of the Storyline technique integrated with local wisdom was also at the highest level.

Keywords: Storyline-based Learning, Creative Thinking Skills, Small Schools in Remote Areas

1. บทนำ

การศึกษาและการเรียนรู้เป็นกระบวนการให้และการรับรู้ประสบการณ์ การปรับเปลี่ยนทัศนคติการสร้างจิตสำนึก การเพิ่มพูนทักษะ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การอบรมปลูกฝังค่านิยมการถ่ายทอดศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้บุคคลมีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีความสอดคล้องตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หากประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย สภาพของสังคม เศรษฐกิจและการเมืองการจัดการศึกษาของประเทศก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยแนวทางในการจัดการศึกษาในแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันตามความเชื่อแนวคิด และปรัชญาการจัดการศึกษา (สมหมาย ปะบุตร, 2558) ซึ่งแต่ละสังคมย่อมมีความแตกต่างกันออกไปทำให้กลุ่มประเทศต่าง ๆ พยายามอย่างมากเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างมั่นใจ

จากการศึกษาข้อมูลจาก กระทรวงศึกษาธิการ (2567) พบว่า ปัจจุบันมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งสิ้นกว่า 56,100 แห่ง ในจำนวนดังกล่าวเป็นโรงเรียนขนาดเล็กถึง 35,380 แห่ง และสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2558) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า สถานศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่นอกเขตเมือง หรือในพื้นที่ห่างไกล นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาจำนวนครูไม่เพียงพอ การเข้าถึงสารสนเทศของสถานศึกษาอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากขาดระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนบ้านน้ำลาดสามัคคี ตั้งอยู่ที่ตำบลม่วงเจ็ดต้น อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี เป็นหนึ่งในโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล และทางโรงเรียนยังขาดการสอนที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา ทำให้นักเรียนไม่สามารถประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์มาบูรณาในชีวิตประจำวันได้ ในการนี้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องให้นักเรียนได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์โดยตรงกับผู้เรียน ดังนั้น การสอนแบบ Storyline จึงเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ เป็นนวัตกรรมที่มีรูปแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เหมาะสมแก่การจัดการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ เป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่บูรณาการความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน เป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้กระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยผ่านการตั้งคำถามหลัก

(Key Question) เป็นตัวเปิดประเด็นและเชื่อมโยงไปสู่เส้นทางเดินเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การวางแผน การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน (ทศนา แหมมณี, 2561) ตำบลม่วงเจ็ดต้นมีผ้าทอที่เป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นภูมิปัญญาประจำตำบลที่โดดเด่น และเข้มแข็งสะท้อนให้เห็นถึงควมมีเอกลักษณ์ สามารถนำมาจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับประวัติศาสตร์ชุมชน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นนวัตกรท้องถิ่น หาคำถาม ความรู้ในท้องถิ่น และสร้างนวัตกรรมจากสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดเป็นทักษะความคิดสร้างสรรค์

จากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญความสามารถของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกลเกี่ยวกับทักษะความคิดสร้างสรรค์และวิธีการจัดการเรียนรู้ จึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน Storyline เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นนวัตกรรมที่มีรูปแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยมีการบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้
3. ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านน้ำลัดสามัคคี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2 จำนวน 42 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 16 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านน้ำลัดสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 2 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชวาม่วงเจ็ดต้น ที่มีการกำหนดสาระเชิงบูรณาการความรู้ในศาสตร์ ทั้ง 5 ศาสตร์ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศิลปะ ประวัติศาสตร์และการงานอาชีพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสามารถสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรม โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับผ้าทอ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย รวม 12 ชั่วโมง 20 คะแนน ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 หมู่บ้านของฉัน หน่วยที่ 2 หมู่บ้านของฉัน หน่วยที่ 3 ฉันคือผ้าทอ หน่วยที่ 4 วิถีชุมชนสู่ภูมิปัญญา หน่วยที่ 5 กลวิธีการทอผ้า และหน่วยที่ 6 ดอกไม้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพความถูกต้องและเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ผ้าทอ จำนวน 1 ฉบับ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบชุดเดิม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) พบว่า อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. แบบประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ผ่านการประเมินความคิดสร้างสรรค์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ทั้งฉบับเท่ากับ 1.00

4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการใช้เทคนิค storyline บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชวาม่วงเจ็ดต้น จำนวน 10 ข้อ ผ่านการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการแก้ไขเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง ผ้าทอล้ำค่า ภูมิปัญญา ม่วงเจ็ดต้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในการทดลองกลุ่มตัวอย่างนี้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย ใช้เวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนและหลังเรียน) โดยทำการประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเป็นรายบุคคลตามแบบประเมินที่กำหนดไว้

3. หลังการสอนครบทั้งหน่วยการเรียนรู้แล้ว ดำเนินการทดสอบหลังเรียน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ผ้าทอ ทั้งประเมิน ความคิดสร้างสรรค์ และนักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ นำคะแนนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลจากการประเมินความคิดสร้างสรรค์ และผลจากการ ทำแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้แบบทดสอบ โดยการหาค่า t-test (Dependent Samples) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การหาค่าความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการ กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กใน พื้นที่ห่างไกล สรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ผ้าทอ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการ กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	20	10.00	2.83	8.95	0.00*
หลังเรียน	20	17.25	1.44		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านน้ำลาดสามัคคี จากการศึกษา เรื่อง ผ้าทอ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอ

ประเด็นการประเมิน	ความคิดสร้างสรรค์		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดริเริ่ม	3.50	0.50	มากที่สุด
2. ความคิดคล่อง	3.44	0.50	มากที่สุด
3. ความคิดยืดหยุ่น	3.38	0.48	มากที่สุด
4. ความคิดละเอียดลออ	3.44	0.50	มากที่สุด
รวม	3.44	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ความคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความคิดคล่องและความคิดละเอียดลออ และความคิดยืดหยุ่น อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาม่วงเจ็ดต้น

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบ			
1. ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	4.63	0.48	มากที่สุด
2. มีรูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	4.69	0.46	มากที่สุด
รวมด้านรูปแบบ	4.66	0.47	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
3. มีความน่าสนใจ	4.75	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
4. มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.69	0.46	มากที่สุด
5. ปริมาณแบบฝึกหัดเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.67	0.46	มากที่สุด

ด้านกิจกรรม			
6. กิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน มีความน่าสนใจ	4.75	0.43	มากที่สุด
7. กิจกรรมชั้นสอน มีความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจ	4.63	0.48	มากที่สุด
8. กิจกรรมชั้นสรุป มีปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงดี	4.88	0.33	มากที่สุด
รวมด้านกิจกรรม	4.75	0.41	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
9. แบบฝึกหัดช่วยทำให้มีความสามารถทางการคิด สร้างสรรค์เพิ่มขึ้น	4.69	0.46	มากที่สุด
10. แบบฝึกหัดมีความน่าสนใจและช่วยให้นักเรียนมี แรงจูงใจในการคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	4.50	0.50	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.60	0.48	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.68	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.75 รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.60

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขาวม่วงเจ็ดต้น เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ผ้าทอ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขาวม่วงเจ็ดต้น โดยภาพรวมมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้อยู่โดยใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขาวม่วงเจ็ดต้น สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการใช้เทคนิค Storyline ซึ่งประกอบด้วยรูปภาพที่มีความเหมือนจริง ใกล้เคียงกับของจริงมากที่สุด มีข้อความประกอบรูปภาพ มีเส้นเวลาที่ชัดเจนซึ่งนักเรียนได้เห็นภาพอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรชลิ มาพุทธ (2545) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย Storyline Approach เป็นวิธีจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมาย และผู้เรียน สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

จิรวดี รอดสุด และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องผลการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่องการวัดความยาวของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดความยาว โดยใช้วิธีการสอนแบบ Storyline หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

5.2 ผลการศึกษาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขวาม่วงเจ็ดต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีทักษะความคิดสร้างสรรค์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขวาม่วงเจ็ดต้น อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขวาม่วงเจ็ดต้น มีความน่าสนใจ นักเรียนได้คิดจินตนาการ สร้างสรรค์ผลงานอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับแนวคิดของเบลล์ และไฟล์ด, (1998) อ้างถึงใน อุดมรัตน์ พจน์สุด (2553) กล่าวว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอรี่ไลน์ตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้ที่มีความซับซ้อนและมีหลายขั้นตอน ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากความรู้เดิมของผู้เรียนส่วนหนึ่งและประสบการณ์ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่โดยผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองส่วนหนึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จึงเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการที่บูรณาการประสบการณ์ทักษะการคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์การจินตนาการการตัดสินใจตลอดจนการทำงานร่วมกันภายใต้แนวทางการดำเนินเรื่องที่ต่อเนื่องกันโดยใช้ศิลปะเป็นสื่อทั้งนี้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันส กองฤกษ์ และวัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง (2567) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคจิกซอว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคจิกซอว์ คิดเป็นร้อยละ 22.73 สูงกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขวาม่วงเจ็ดต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ขวาม่วงเจ็ดต้น อยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน มีความน่าสนใจ มีเนื้อหาปริมาณที่เหมาะสมและเชื่อมโยงดี ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาณัฐพงศ์ คำมี

(2564) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ทำงานกันเป็นแบบกลุ่ม มีการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำงานอย่างเป็นระบบ จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน พร้อมทั้งผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานธรรมะ เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

6. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนยังคงให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบของบทเรียน การมีภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นอันดับแรกนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าวในการออกแบบสื่อการสอน ซึ่งจะสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี

2. เนื่องจากการเรียนด้วยเทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยเทคนิค Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้และอาจนำไปใช้ประกอบการสอนปกติหรือใช้ในการสอนซ่อมเสริม

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้เนื้อหาหนังสือและแบบฝึกหัดในรูปแบบใบงาน ดังนั้นควรมีการพัฒนาเนื้อหาหนังสือและแบบฝึกหัดในรูปแบบของสื่อออนไลน์โดยใช้เทคโนโลยี เนื่องด้วยมีภาพประกอบสีสันสวยงามและมีเสียงประกอบการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ดังนั้นควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างการเรียนรู้ Storyline บุรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนอีกกลุ่มเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคธรรมดาทั่วไป แล้วนำคะแนนความสามารถในการอ่านมาเปรียบเทียบว่ามีคะแนนแตกต่างกันหรือไม่

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้เทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อวัดความสามารถทักษะความคิดสร้างสรรค์เพียงด้านเดียว ดังนั้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายสัมพันธ์กันอาจเพิ่มการวิจัยควบคู่กัน 2 ทักษะ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การเรียนรู้ด้วยเทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง ผ้าทอร้อยเรื่องราว ชาวม่วงเจ็ดต้น โรงเรียนบ้านน้ำลาดสามัคคี ตำบลม่วงเจ็ดต้น อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ทำให้พบองค์ความรู้จากการสอนด้วยเทคนิค Storyline บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Storyline เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการกิจกรรมแบบบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน มีการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลัก (Key Questions) เป็นตัวกำหนดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ และมีองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไข

2. ความคิดริเริ่ม เป็นความสามารถภายในบุคคลในการเริ่มต้นคิดหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรอคำสั่งหรือพึ่งพาผู้อื่น เป็นลักษณะของการกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบในการริเริ่มแนวทางใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากกรอบแนวปฏิบัติดั้งเดิม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ความคิดริเริ่มสะท้อนถึงระดับพัฒนาการทางความคิดของบุคคล ที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และบริบทแวดล้อม เพื่อสร้างแนวทางหรือวิธีการใหม่อย่างมีจุดมุ่งหมายและมีเหตุผล

3. ความคิดคล่อง เป็นความสามารถของบุคคลในการคิด คาดคะเนหาคำตอบที่หลากหลาย ภายในเวลาที่จำกัด ทั้งยังสามารถคิดได้รวดเร็ว ซึ่งแนวทางคำตอบที่มีมากยิ่งมีความคิดคล่องแคล่วที่สูง อาจมีการใช้ข้อความถาม เช่น นักเรียนใช้ใบตอง ทำประโยชน์อะไรได้บ้าง

4. ความคิดละเอียดลออ เป็นความสามารถในการคิดตกแต่งเพิ่มรายละเอียดในการคิดให้มีความสลับซับซ้อนที่มากกว่าเดิม หรือขยายความคิดหลักให้ใจความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยสามารถจัดกิจกรรมเสริมทักษะ การลงมือประณีตทำวัสดุต่าง ๆ ด้วยความละเอียด เช่น ให้นักเรียนสังเกตโรงเรียนตัวเองตามจินตนาการของนักเรียน แล้วให้นักเรียนที่มีความละเอียดละออสูงจะวาดรูปโดยใช้รายละเอียดส่วนต่าง ๆ ทำให้ได้รูปที่สวยงามโดยการคิดละเอียดละออขึ้นอยู่กับวัย เพศ ความคิดสร้างสรรค์ และความช่างสังเกต

(ที่มา : นางลักษณ ใจฉลาด และคณะ, 2567)
ภาพที่ 1 แผนผังองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th>
- จันทร์ชลี มาพุทธ. (2545). การเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย Storyline Approach. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 14(2), 1-10.
- จิรวดี รอดสุด, ชนิศวรา เลิศอมรพงษ์ และต้องตา สมใจเพ็ง. (2562). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ เรื่องการวัดความยาวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 9(2), 70-79.
- ทิตนา แคมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาณัฐพงศ์ คำมี. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบทเสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมหมาย ปะบุตร. (2558). *การพัฒนาหลักสูตร*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2558). *ปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็ก*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุนันท์ กองฤกษ์ และวัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง. (2567). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ร่วมกับเทคนิคจิกซอร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยาเขต 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 11(3), 76-88.

อุดมรัตน์ พจน์สุจริต. (2553). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสอริไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรังสิววิทยา. (วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.